

# РЕШЕНИЕ

№ 32889

гр. София, 08.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 03.10.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ:** Мария Ситнилска  
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9119** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Й. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение №2173 от 13.06.2025г. постановено по нахд №1504 по описа на СРС за 2025г., с което е изменен електронен фиш /ЕФ/ на отдел ПП-СДВР, с което на Т. наложената от 200лв. по чл.189, ал.4 вр. вр. с ал.1, т.3 за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП е намалена на 100лв. след като деянието е преквалифицирано по чл.21, ал.1 вр. само по чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП. С решението касаторът е осъден и да заплати на СДВР разноски от 80лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се визира, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че не е изследвана фактическата обстановка на място на деянието. Твърди се, че е публично известна информацията, че на бул.Ген.Вл.В. в посока от ул.Ген И. към бул.Ботевградско шосе номерата са четни и няма как да съществува посочения №83. Съответно най-близкия административен адрес е [улица]. Изложеното сочи, че административният орган не е определил точно местоположение на деянието, което е съществен порок и касационно основание по чл.348, ал.1 от НПК. С оглед изложеното се моли да се отмени решението и вместо него да се уважи жалбата като се отмени електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът не се явява и представлява.

Ответникът също не се представлява в съдебно заседание, но депозира писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС преди да преквалифицира деянието е приел, че е издаден от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон. СРС е визирал, че деянието е описано правилно и същото се изразява в това, че на 30.03.2024г. в 10,30ч. по [улица] с посока от ул.Ген. В. към бул.Ботевградско шосе при ограничение на скоростта 50км. в час за населено място е установено с АТСС, че Т. управлява МПС с [рег.номер на МПС] със скорост от 76км. в час, която представлява с 26 км. превишение на посоченото ограничение. Установено е, че деянието представлява нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, но осъществява състава не на чл.182, ал.4 –при повторност, а на основния състав на чл.182, ал.1 т.3 от ЗДвП, поради което и е направено преквалифицирането.

СРС не е споделил доводите за наличие на процесуални нарушения, изразяващи се в това, че не е установено точно конкретно място на нарушение. Визира е, че деянието е извършено по [улица] с посока от ул.Ген.В. към бул.Ботевградско шосе.

Касационният състав напълно споделя мотивите на СРС, към които препраща на основание чл.221, ал.2 пр.2-ро от АПК. Въпреки изложеното следва да допълни касателно преквалифицирането, че същото е правилно. Няма данни по преписката за описания в ЕФ – предходен ЕФ К 6090219 от 28.07.2023г. и кога е връчен, за да се приеме, че деянието от 30.03.2024г. е извършено в 1 годишния срок от посочения момент. Приложения фиш към преписката на л.5 и 6 е нечетлив. СРС не е изискал отново да се представи. Пред касационната инстанция няма жалба от СДВР, както и нови писмени доказателства вкл. този предходен фиш. В мотивите на СРС липсват и съображения за това обстоятелство. Неприлагането на предходния фиш в четлив вид означава, че не е установено обстоятелството във връзка с повторността на деянието –нарушение на чл.21, ал.1 вр. с чл.182, ал.4 вр. с ал.1 т.3 от ЗДвП, но не и че липсва нарушение.

Във връзка с последното направения касационен довод не се споделя. Има точно, макар некоректно описание на деянието. Няма неясно описание. Некоректно е защото, в посочената посока на движение следва да се изписват номерата на улицата от тази страна, а не срещуположните. Това е нарушение, но за да е основание за отмяна, трябва да бъде съществено т.е. да засяга правото на защита на касатора, която хипотеза не е реализирана. От друга страна по аналогия на чл.53, ал.2 от ЗАНН, за това, че НП се издава и когато е допусната нередовност в

акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина –следва да се приеме именно гореизложеното. Има неточност, но тя не е накърнила правото на защита на касатора, поради което не може да има за последица уважаване на касационната жалба.

Следователно – решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила в цялост вкл. и за присъденото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 вр. с ал.1 от ЗАНН. Доколкото има претенция за юрк.възнаграждение пред касационната инстанция и с оглед изхода от спора трябва да се присъди такова, както пред СРС от 80лв.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2173 от 13.06.2025г. постановено по нахд №1504 по описа на СРС за 2025г..

ОСЪЖДА К. Й. Т. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на СДВР разноси в настоящето производство от 80лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.